

באחד בשבת _____ יום לחדש _____ שנת חמשת אלפים ושבע
מאות ו_____ לבריאת עולם למנין שאנו מנין כאן ב_____
במדינת _____ איך החתן _____ אמר לה להדא
בתולתא _____ הוי לי לאנתו כדת משה וישראל
ואנא אפלח ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין
ומוקרין זנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי כסף זוזי
מאתן דחזי ליכי מדאורייתא ומזוניכי וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי כאורח
כל ארעא וצביאת מרת _____ בתולתא דא והות ליה לאנתו ודן נדוניא
דהנעלת ליה מבי _____ בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני
דלבושא בשימושי דירה ובשימושא דערסא הכל קבל עליו _____ חתן
דנן במאה זקוקים כסף צרוף וצבי _____ חתן דנן והוסיף לה מן
דיליה עוד מאה זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל מאתים זקוקים כסף
צרוף וכך אמר _____ חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן
ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין
וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון
אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר
כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי
ובתר חיי מן יומא דנן ולעלם ואחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא
דא קבל עליו _____ חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות
דנהגין בבנת ישראל העשויין כתיקון חכמינו זכרונם לברכה דלא כאסמכתא
ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן _____ חתן דנן למרת
_____ בתולתא דא על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא
דכשר למקניא ביה והכל שריר וקים